

Petőcz András

Új utak

*(a nyolcvanéves Komoróczy Emőkének
hatvanévesen)*

Valamikor azt hittem,
az utak előrefelé vezetnek.
Nem gondoltam arra, hogy
minden út véget ér egyszer.
Nem hittem semmi ilyesmit.

Az ünnepek mögött
szomorúság lapul.
A szomorúság mögött
kicsinke elfáradás.
Tudjuk mindannyian.

Az új utak az ünnepek
után kezdődnek, ha igaz.
Az elfáradás nyomán
újul meg minden.
Ezt üzenik, akik nincsenek itt.

Akik elmentek tőlünk, kíváncsiak,
mit is hagyunk majd magunk után.
Akik nincsenek már közöttünk,
megfigyelik tétova lépéseink.
És megítélnék minket.

Ünnepelünk, és új utat keresünk,
nyolcvan, aki nyolcvan.
Új utat keresek én is, megpihenve,
hatvanat hagyva magam mögött.
Indulunk tovább, amíg lehet.

És véget ér egyszer az út,
az utunk, amin lépegetünk.
És köszöntenek majd társaink,
akik már nincsenek velünk.
Megölelnek majd, jólesően.